

IMATGE i PARAULA

Fot: Josep Busoms Domènech
Text: Joan Cuscó Aymamí

NO HO COMPRENC, NO HO COMPRENC...

No és que l'home tingui picor al cap... El que passa és que es rasca el cap perquè no comprèn què ha passat. O, més encara, no comprèn com pot passar...

De qui ha estat la culpa?
Una falla mecànica?... La velocitat?...
(O, potser, la culpa la té l'arbre...).

Sia com sigui jo, la veritat, no ho comprenc, no ho comprenc...

Passen moltes coses que abans no passaven, és clar... Al meu temps quasi no hi havia cotxes... No teniem tanta pressa com sembla que tothom té ara... Tothom corre i corre. I quan van en cotxe, més encara...

El diari que porto a la mà, cada dia duu notícies d'accidents i de morts d'accidents...

Quan he arribat m'han dit que no havia hagut cap ferit greu... Ha estat una sort... Una altra vegada potser no serà així, i aleshores sortiran al diari.

Jo penso que... però no cal que ho digui... Tampoc ningú no em farà cas... Sóc un vell i als vells ningú no ens escolta. Com que diem coses velles, com nosaltres...

Això ho explicaré a casa, mentre dinem, peròestic segur que ni es farà cap comentari... Com que, també, ja no és cosa nova...

Els altres ho estant discutint, pel que es veu... Jo no vull ni posar-m'hi... Ho veig clar. Massa clar, però us haig de dir, per altra part, que jo no ho comprenc, no ho comprenc, i per això em rasco el cap...

Només per això...